

berooven.¹⁾ Den velen jagers bij te brengen, dat torenvalken, buizerden en dergelijke, behalve beschermd ook nog nuttig zijn, lijkt mij moeilijk". En als er een goede oplossing tot opheffing van de jacht te vinden is, „dan schik ik mij direct onder de tegenstanders der jacht".²⁾ Ik geloof, dat dit genoeg zegt.

Elke maand kan je in *D. L. N.* lezen, dat Notenkrakers zijn geschoten, terwijl de vogelwet 't toch verbiedt. Zwarte spechten en andere zeldzaamheden, die zich in ons land trachten te vestigen, worden, schijnt 't, met alle kracht geweerd. De vogelwet doet er niets tegen.

En daar er toch de *wil* bij onze volksvertegenwoordiging bestaat om den toestand te verbeteren, getuige het tot standkomen der vogelwet, zal zij, als 't blijkt, dat deze wet echter niet uitvoerbaar is, betere en krachtiger maatregelen ter hand nemen.

Maar eerst moet dit blijken! Eerst moet men hooren van al de schandalen, die nog gepleegd worden en die land- en boschbouw in ernstig gevaar brengen. Laten we daarvoor in dit tijdschrift in kleine mededeelingen, dergelijke berichten verzamelen. 't Is hoog tijd, dat er verandering komt! Er is geen oogeblik te verliezen.

De natuurmonumenten behooften alvast te beginnen met het schieten op hun terreinen geheel te verbieden. Dan kan er nog wat gereserveerd blijven, tot 'n nieuwe doeltreffende maatregel genomen is. Maar er is zeer veel spoed bij noodig, om enkele vogelsoorten voor haar ondergang te behoeden.

Wageningen.

D. TOLLENAAR.

¹⁾ Cursiveering van mij. D. T.

NASCHRIFT. Op sommige terreinen, toebehoorende aan de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten wordt *nooit* gejaagd of geschoten. Op andere is de jacht verpacht, maar onder beding, dat alleen op de jachtdieren mag worden geschoten en dat alle andere dieren, dus ook de roofvogels, gaaien, roofdieren enz. met rust moeten worden gelaten.

JAC. P. THIJSE

Bescherming der Nederlandsche Flora. — Bij de Wet van 31 December 1913 is aan de Gemeente Rotterdam toegevoegd het gebied aan den Hoek van Holland. Deze Hoek is van ouds bekend om zijn mooie flora o.a. hebben wij in ons Tijdschrift telkens en weer melding kunnen maken van het voorkomen van de prachtige en zeldzame Bijenorchis (*Ophrys apifera*) in de nabijheid van het fort. De heele duinpanflora is er goed vertegenwoordigd en het was zeer te vreezen, dat de nieuwe drukte daar ter plaatse de bloemen schaden zou. Het graven van den Nieuwen Waterweg heeft ons ook al onze eenige stormmeeuwkolonie gekost, die nestelde aan „het meertje aan den Hoek van Holland.

Gelukkig is het Rotterdamsch Gemeentebestuur beziel met een levendige belangstelling voor natuurschoon, getuige de plannen voor het Parklandschap aan den Kralingschen Plas. Deze belangstelling heeft zich nu ook geuit ten opzichte van de flora aan den Hoek van Holland door het vaststellen eener verordening tot bescherming van in het wild levende planten aan Den Hoek. Daarbij wordt op poene van een hechtenis van hoogstens zes dagen of een boete van ten hoogste vijftientig gulden verboden: in het wild levende planten af te snijden, uit te trekken of uit te graven, te vervoeren of bij zich te dragen, tenzij een persoonlijke, schriftelijke vergunning daartoe door den rechthebbende is verleend, welke vergunning op aanvraag van de dienaren der politie terstond moet worden vertoond.

Het ware te wenschen, dat Rotterdam's voorbeeld ook elders in ons land werd gevolgd, waar een interessante flora te lijden heeft onder de gedachteloze roofzucht van zoogenaamde liefhebbers.

JAC. P. TH.

Abnormaal Katje en Cauliflorie bij els. — Midden Februari 1918 vond ik aan een els een katje, 1 $\frac{1}{2}$ cm. lang. De onderste centimeter bestond uit meeldraadbloempjes, de versmalde top uit stamperbloempjes. Verder kwamen hier en daar zoo maar aparte bloempjes uit de bast.

Winterswijk.

L. HOVEN.

Een witte scholekster. — Den 19en Juli 1917 zag ik 's avonds aan het strand te Bergen-aan-Zee een vreemden witten vogel in gezelschap van twee scholeksters. Ze stonden aan den zeekant en zochten naar voedsel. Naderbij komende bemerkte ik, dat de witte vogel, dien ik eerst voor een kleine zeemeeuw (*L. canus*) had gehouden, ook een scholekster was. Ik liep vlug naar de kustwacht en vroeg een kijker ter leen. Hiermede gewapend heb ik toen het drielid van zeer dichtbij kunnen gadeslaan. De witte scholekster was even groot als de andere en behalve zijn pooten en snavel, welke bloedrood waren, geheel wit. Hij deed precies als de andere, schreeuwde, liep en vloog op dezelfde manier. Ten slotte vlogen ze op en verdwenen laag over het strand vliegend en luid schreeuwende over de eerste duinenrij. Zou deze vogel een Albino geweest zijn?

Haarlem.

JAN P. STRIJOS.